

VUI

- Hoàng Thành Tài -

Vui vì sang Đức

Vui vì giấy tờ suôn sẻ, không phải vì hên xui mà vì mình đã vô cùng cẩn thận chuẩn bị nhiều hơn giấy tờ được yêu cầu

Vui vì học tiếng chung với người tị nạn; họ học không tốn tiền nên biết mình phải cố gắng học nhanh cho tiết kiệm

Vui vì trong thời gian học tiếng nghe Radio, đọc truyện Đức, đi đến hội nhóm nói tiếng Đức

Vui vì phát hiện ra series hài thể loại dark humor của Đức (Tatortreiniger) và phim hài Fack ju Göhte

Vui vì học tiếng Đức trong 8 tháng đạt trình độ C1, không phải vì giỏi, mà vì tập trung ôn luyện, học A1 lấy sách A2 ra đọc, B1 lấy sách B2 ra đọc

Vui vì thi tốt Testdaf 2 lần, biết khả năng nói chưa tốt nên chuyển qua DSH và đậu

Vui vì thi tiếng đậu nhưng qua kì nộp đơn cho trường nên trong thời gian đợi mình đi làm thêm để có tiền tiết kiệm

Vui vì đi làm thêm không o ép bản thân phải làm công việc ở quán người Việt

Vui vì không từ chối làm lễ tân khách sạn dù khả năng nói chưa tới đâu, mà vào còn phải học làm quen với hệ thống booking/checkin/-out của khách sạn

Vui vì được nhận vào trường TUM

Vui vì từ lúc qua Đức 2 năm chuyển nhà hơn 10 lần vì nhà đắt, ở xa, chỉ cho thuê ngắn hạn và kí túc xá thì đợi dài

Vui vì chuyển nhà chỉ có xách vali kéo đi do không có ô tô không có bằng lái và thuê người chở thì đắt

Vui vì có trang eBay kleinanzeigen và shpock với vô vàng đồ cũ lẫn đồ cho, chỉ không có sức lấy

Vui vì ở với người Đức, mình đi chợ họ nấu ăn

Vui vì họ nói "mày ăn bằng 2 người ta"

Vui vì ngày đầu xem phòng ngồi nói chuyện với chủ nhà hết bốn tiếng, ông kể chuyện vợ chuyện con chuyện DDR

Vui vì ông chủ nhà lấy chăn, khăn tắm, bao nệm, bao gối ra ủi cho phẳng phiu

Vui vì từng ở WG với người đoạt giải nhất DSOS (Tìm kiếm tài năng Đức)

Vui vì biết nuôi chó phải đóng thuế, còn ngựa hay mèo thì không

Vui vì tham quan Deutsches Museum ba lần nhưng vẫn chưa đi hết và đang suy nghĩ có nên làm thẻ năm

Vui vì rất nhiều bảo tàng ở Munich lấy có 1€ vé vào cổng ngày chủ nhật

Vui vì ở Việt Nam không tập thể dục mấy, nhưng qua đây cũng chạy được 20km, đạp xe 60km, lại biết có người chạy 100 hay 200km

Vui vì biết có người đạp xe từ Munich lên Đan Mạch và ngược lại "cho vui"

Vui vì có lúc một ngày đi bộ hơn 30 000 bước hoặc leo 60 tầng lầu

Vui vì đi làm là một trong những người tốt nhất công ty, dù công việc chỉ là chạy bàn

Vui vì vào nhà hàng cô đồng nghiệp người Nga để thương chạy ra ôm vì biết hôm đấy có mình làm

Vui vì đầu bếp người Ý thấy mình lại nói "Nihao" hoặc hỏi "có biết võ không"

Vui vì công ty kêu đi làm ở tỉnh xa hoặc qua Áo làm mình cũng nhận đi

Vui vì sếp mình nói chuyện với sếp người ta thì mình chỉ hiểu sếp mình nói vì bên kia giọng rặt Bayern/Áo

Vui vì học kì một không có bạn tập trung học hành được 2,2; vì biết rớt thì chỉ được thi lại một lần, rớt nữa là đuổi học luôn.

Vui vì học kì hai tham gia vào nhóm IKOM, nhóm tổ chức một trong những ngày hội việc làm cho sinh viên lớn nhất nước Đức, phong cách làm việc khá chuyên nghiệp nhưng vẫn có thể cải thiện thêm

Vui vì giúp Fachschaft trong lễ hội và sau đó trường Fachschaft nói: "cái này làm không có được tiền mà các bạn cũng chịu làm thì mình cũng không hiểu nhưng dù sao cũng cảm ơn lắm lắm"

Vui vì hội đồng trường đàm phán với bên tàu để có giá vé rẻ cho sinh viên

Vui vì biết trường đoạt giải trong cuộc thi thiết kế xe chở trong hệ thống hyperloop, dù chẳng liên quan đến ngành học.

Vui vì học sinh trong trường có thể học đến 20 thứ tiếng khác không tốn tiền với khoá học do giáo viên người bản xứ giảng dạy

Vui vì được tham dự slam poetry mà mình được nghe tới lần đầu qua phim Jump street 21

Vui vì được học cách lái thuyền buồm

Vui vì đôi lúc khá mệt do đi học tới 17h chiều ra đi làm đến 23h tối

Vui vì trường bắt đi thực tập ở ngoài công trường chứ không được phép trong văn phòng

Vui vì nộp đơn xin thực tập khắp nơi mà ở đâu cũng từ chối, rồi cuộc được nhận lúc vào học kì hai được ba tuần, thế là bỏ học để đi làm

Vui vì người hướng dẫn dễ tính, ít nói, hút thuốc nhiều, phán cả câu "để vậy thì cũng chẳng ai thấy, do sau cũng sẽ được ốp đá cho đẹp, nhưng mà tao không thích"

Vui vì phải làm trên mái nhà dưới nắng mùa hè, để rồi đến cả người quen còn nói "thằng này trông không giống người Việt mà giống người nước ngoài, đen như Indo"

Vui vì thấy ở đây công ty nhà nước là tốt nhất và đắt nhất, sau mới đến tư nhân dù công ty nhà nước cũng có cổ phần hoá; tàu hoả thì Deutsche Bahn, cấp điện nước thì SWM, nhà mạng thì Telekom

Vui vì Đức cứng nhắc, giấy tờ đủ là qua, cứ giờ luật mà làm

Vui vì Đức có hệ thống phân loại rác, trả chai nước thủy tinh/nhựa

Vui vì coi kịch hài của Đức không mấy ai cười

Vui vì được nghe ca nhạc không tốn tiền, chỉ có kết thúc buổi biểu diễn ai muốn cho bao nhiêu thì cho, hoặc một hội ca nhạc kéo dài 4 ngày với chỉ một vé 7€

Vui vì làm ở Oktoberfest vừa lớn vừa ồn lại đông người, để thấy buổi sáng đường phố sạch sẽ, tối lại vô cùng dơ và ngày hôm sau lặp lại như thế

Vui vì được đi thăm và làm ở các hội chợ lớn nhất thế giới trong lĩnh vực xây dựng (BAUMA, Bau 2017)

Vui vì mình không thích đá banh cũng chẳng thích bia mà lại đi qua Đức

Vui vì học được cách nấu một số món ăn Đức dù nấu vẫn dở

Vui vì Đức cứng nhắc, giấy tờ đủ là qua, mọi việc cứ giờ luật mà làm

Vui vì không biết sợ

Vui vì không biết nản

Vui vì mình lạc quan

Vui vì mình biết cái mình cần và cái mình có

Vui vì mình không biết, để học rồi mới biết

Vui vì học được nhiều, cũng phải bỏ thật nhiều

Vui vì những cơ hội đã đến và sẽ đến, để khám phá chính bản thân mình

Và hai năm trôi qua thật nhanh.